

TAMPEREEN YLIOPISTO
HUMANISTINEN TIEDEKUNTA

TIETEELLINEN JATKOKOULUTUS HUMANISTISESSA TIEDEKUNNASSA
Ehdotus humanistisen alan tieteellisen jatkokoulutuksen kehittämiseksi

Dekaanin asettaman työryhmän
muistio 20.4.2007

Dekaani
professori
Marja-Leena Piitulainen

HUMANISTISEN TIEDEKUNNAN DEKAANILLE

Dekaani on päätöksellään 24.1.2007 asettanut työryhmän, joka on saanut tehtäväkseen selvittää humanistisen alan tieteellisten jatkokoulutusopintojen rakennetta, sen kehittämistä ja koulutuksen järjestämistä. Työryhmään ovat päätöksen mukaisesti kuuluneet professori Liisa Tiittula puheenjohtajana sekä jäseninä professori Pekka Isotalus, dosentti, yliassistentti Päivi Mehtonen, dosentti, yliassistentti Katariina Mustakallio, jatko-opiskelija Tuuli Talvitie-Kella, jatko-opiskelija Jarkko Toikkanen ja opintoasiain päällikkö Terttu Orpana työryhmän sihteerinä.

Työryhmä on pitänyt neljä kokousta, joihin kaikki työryhmän jäsenet ovat osallistuneet. Selvityksessään työryhmä on keskittynyt erityisesti tiedekunnan jatkotutkintojen tavoitteiden ja rakenteen selkeyttämiseen sekä opintojen määrätietoisuuden ja tavoitteellisuuden lisäämiseen. Kokouksissa esitellyn materiaalin sekä keskustelujen pohjalta työryhmä on laatinut muistion, joka sisältää ehdotuksen tieteellisen jatkokoulutuksen opetussuunnitelmaa ja opetuksen järjestämistä varten. Saatuaan työnsä päätökseen työryhmä luovuttaa muistionsa kunnioittavasti tiedekunnan käyttöön.

Tampereella 20. huhtikuuta 2007

Liisa Tiittula

Pekka Isotalus

Päivi Mehtonen

Katariina Mustakallio

Tuuli Talvitie-Kella

Jarkko Toikkanen

Terttu Orpana

SISÄLLYS

TAUSTAKSI

TIETEELLISEN JATKOKOULUTUKSEN TAVOITTEET

TOHTORIN TUTKINNON SUORITTAMINEN

LISENSIAATIN TUTKINNON SUORITTAMINEN

FILOSOFIAN TOHTORIN TUTKINNON TAVOITTEET, RAKENNE JA SISÄLTÖ

Tavoitteet

Opintojen mitoitus

Jatkotutkintojen yleinen rakenne

Jatkotutkintojen opetussuunnitelma ja opinnot

A. Oman tutkimusalan / pääaineen opinnot

B. Omaa tutkimustyötä tukevia sivuaineopintoja ja muita tieteellistä asiantuntijuutta kehittäviä opintoja

Henkilökohtainen opintosuunnitelma

Opetuksen järjestäminen

Opintojen suoritustavat

Opetusohjelma

Jatko-opiskelijoiden valinta

Tulevia kehittämiskohteita

TAUSTAMATERIAALI

Jatkokoulutustyöryhmän muistio 2007

TAUSTAKSI

Humanistisen tiedekunnan dekaani on päätöksellään 24.1.2007 asettanut työryhmän, jonka tehtävänä on ollut laatia ehdotus humanistisen alan tieteellisen jatkokoulutuksen kehittämiseksi. Työryhmä on selvityksessään keskittynyt erityisesti tiedekunnan jatkotutkintojen tavoitteiden ja rakenteen selkeyttämiseen sekä opintojen määrätietoisuuden ja tavoitteellisuuden lisäämiseen. Kehitystyön taustana on laaja ja monipuolinen yhteiskunnallinen keskustelu niistä vaatimuksista, joita nykyaikaiselle jatkokoulutukselle on asetettava. Tohtorintutkinnon suorittaneilta odotetaan valmiuksia toimia vaativissa asiantuntijatehtävissä sekä yliopistossa että yliopiston ulkopuolella. Tämä merkitsee perinteisen tieteellisen jatkokoulutuksen monipuolistamista ja laajentamista. Myös jatkokoulutettavien määrään on syytä kiinnittää huomiota. Yhtenä laadun takeena on se, että alan tohtoritarve, jatko-opiskelijoiden määrä ja yliopiston resurssit ovat tasapainossa keskenään.

Tavoitteena on jatkokoulutus, joka haasteisiin vastatessaan ottaa huomioon niin kansalliset kuin kansainvälisetkin vaatimukset. Työryhmä haluaa erityisesti korostaa, että kaikessa suunnittelussa on mukana humanistisen alan oma näkemys tieteellisen jatkokoulutuksen merkityksestä ja edellytyksistä sekä alalle ominainen vapaus ja joustavuus, joka sallii myös yksilöllisiä ratkaisuja. Humanistisella alalla on voimakas yksin tekemisen perinne, mikä näkyy niin tutkimusaiheissa kuin työskentelytavoissakin. Yksityisen tutkijan henkilökohtaista työpanosta ei korvaa mikään. Yksin tekemisen rinnalla olisi kuitenkin hyvä kehittää myös muita toimintatapoja. Ryhmätyötaidot ja verkostoituminen ovat olennainen osa nykypäivän asiantuntijuutta. Työryhmä kannattaa Tampereen yliopiston oman profiilin ja omaleimaisen monitieteisen toimintakulttuurin hyödyntämistä. Esimerkiksi yliopiston yhteistä jatkokoulutusta voidaan käyttää yleisiä tutkijantaitoja ja asiantuntijavalmiuksia kehitettäessä. Monitieteinen yhteistyö voi olla hyödyksi muun muassa sosiaalisten taitojen ja pedagogisten valmiuksien kannalta. Monipuolinen selkeästi jäsennetty ja informoitu opetustarjonta edistää vuorovaikutusta ja auttaa jatko-opiskelijoita ja ohjaajia henkilökohtaisten suunnitelmien laadinnassa. Pääaineen/tutkimusalan opetuksesta vastaa ensisijaisesti laitos/ oppiaine yhteistyössä muiden tiedeyhteisön toimijoiden kanssa. Tiedekunnan laitoksissa omaksuttuja hyviä opetus- ja ohjauskäytäntöjä vahvistetaan myös kansainväliset kontaktit huomioon ottaen. Tieteellisten jatko-opintojen keskeisin ja olennaisin muoto on edelleen itsenäinen tieteellinen työskentely, väitöskirjatyö, joka määrittää koko tutkinnon tavoitteita, rakennetta ja sisältöä.

Tiedekunnan työryhmä on ottanut huomioon oman alan lisäksi sen yleisemmän kehityksen, johon ajanmukaisen yliopistokoulutuksen kehittäminen perustuu. Jatkokoulutuksen kehittäminen on osa niin sanottua Bolognan prosessia, jossa perustutkintojen jatkoksi on suunnitteilla jatkokoulutusta koskeva kolmas sykli. Tavoitteena on vahvistaa koulutuksen yhteistyötä ja harmonisointia eurooppalaisella tasolla. Keskeisimmän taustamateriaalin muodostavat jatkokoulutusta koskevat säädökset ja näiden pohjalta käyty yleinen keskustelu. Tämän lisäksi on useita opetusministeriön asettamien työryhmien muistioita ja muita toimintaa ohjaavia dokumentteja. Tiedekunnan näkökulmasta erityisen tärkeitä ovat Tampereen yliopiston omat linjaukset sekä muiden yliopistojen humanistisen alan suunnitelmat.

Valtioneuvoston asetus yliopistojen tutkinnoista (asetus 794/2004: 5 luku: §21 - §24) säätää jatkokoulutuksen yleiset tavoitteet ja jatkotutkintojen suorittamista koskevat periaatteet seuraavasti.

TIETEELLISEN JATKOKOULUTUKSEN TAVOITTEET

Jatkokoulutuksen tavoitteena on, että opiskelija

- 1) perehtyy syvällisesti omaan tutkimusalaansa ja sen yhteiskunnalliseen merkitykseen sekä saavuttaa valmiudet tutkimusalaansa piirissä itsenäisesti ja kriittisesti soveltaa tieteellisen tutkimuksen menetelmiä ja luoda uutta tieteellistä tietoa;
- 2) perehtyy hyvin oman alansa kehitykseen, perusongelmiin ja tutkimusmenetelmiin; sekä
- 3) saavuttaa sellaisen yleisen tieteenteorian ja tutkimusalaansa liittyvien muiden tieteenalojen tuntemuksen, joka mahdollistaa niiden kehityksen seuraamisen.

TOHTORIN TUTKINNON SUORITTAMINEN

Tohtorin tutkinnon suorittamiseksi jatkokoulutukseen otetun opiskelijan tulee

- 1) suorittaa jatkokoulutuksen opinnot;
- 2) osoittaa tutkimusalallaan itsenäistä ja kriittistä ajattelua; sekä
- 3) laatia väitöskirja ja puolustaa sitä julkisesti

LISENSIAATIN TUTKINNON SUORITTAMINEN

Jatkokoulutukseen otettu opiskelija voi suorittaa liseniaatin tutkinnon, kun hän on suorittanut yliopiston määräämän osan jatkokoulutukseen kuuluvista opinnoista.

Liseniaatin tutkintoon kuuluu osana liseniaatintutkimus, jossa opiskelija osoittaa hyvää perehtyneisyyttä tutkimusalaansa sekä valmiutta itsenäisesti ja kriittisesti soveltaa tieteellisen tutkimuksen menetelmiä.

Säädösten pohjalta kukin tiedekunta päättää omasta jatkokoulutuksestaan ottaen huomioon myös koko yliopistolle asetetut tavoitteet.

FILOSOFIAN TOHTORIN TUTKINNON TAVOITTEET, RAKENNE JA SISÄLTÖ

Tavoitteet

Filosofian tohtorin tutkinnon tavoitteena on kouluttaa tieteellisiä asiantuntijoita, joilla on edellytykset toimia vaativissa yliopistollisissa tutkimus- ja opetustehtävissä sekä esimerkiksi akateemista ammattitaitoa vaativissa korkeakouluhallinnon tehtävissä ja muissa tietoyhteiskunnan asiantuntijatehtävissä.

Tohtorintutkinnon ydin muodostuu väitöskirjatyöstä, itsenäisestä tieteellisestä työskentelystä, jonka tarkoituksena on kehittää monipuolisia tutkijantaitoja sekä oman tieteenalan syvällistä tuntemusta. Jatko-opiskelijan itsenäistä työprosessia tuetaan henkilökohtaisella ohjauksella sekä säännöllisesti järjestettävillä tutkijaseminaareilla. Myös opiskelijan muu toiminta tiedeyhteisössä luo edellytyksiä oman tutkimustyön edistymiseen ja tiedekäsityksen avartamiseen. Vähitellen työssään itsenäistyvä opiskelija saa näin valmiuksia tieteelliseen vuorovaikutukseen ja oman alansa suhteuttamiseen myös laajempiin yhteiskunnallisiin yhteyksiin. Opintojen yhteydessä luodaan myös kansainvälisiä tutkijakontakteja ja verkostoja, joiden edistämiseen koulutuksessa kiinnitetään huomiota.

Tutkimustyö kehittää monia työelämässä yleisemminkin tärkeitä taitoja kuten kriittinen ajattelu, tutkimusmenetelmien hallinta, ongelmanratkaisukyky sekä kielellinen ilmaisu ja argumentointi. Mahdollisimman monipuolisen ammattitaidon saavuttamiseksi välittömästi tieteelliseen työskentelyyn liittyvien oman alan opintojen lisäksi tutkintoon sisällytetään myös muita tieteellistä

asiantuntijuutta tukevia opintoja. Yksilöllisesti suuntautuvien opintojen tehtävänä on vahvistaa sellaisia valmiuksia ja osaamista, joilla on merkitystä opiskelijan omien ammatillisten tavoitteiden kannalta. Tieteellisen jatkotutkinnon suorittaneiden asiantuntemusta tarvitaan esimerkiksi sellaisissa opetuksen ja tutkimuksen sekä kulttuuri- ja tiedehallinnon tehtävissä, joissa edellytetään muun muassa pedagogisia ja sosiaalisia taitoja; johtamistaitoja, kykyä hallita erilaisia projekteja sekä liiketoiminnan ja taloushallinnon tuntemusta. Monipuolisen tieteellisen viestinnän hallinta lisää mahdollisuuksia sijoittua yhteiskunnallisesti merkitseviin tehtäviin, mikä on tärkeätä niin tieteen, yksilön kuin yhteisönkin kannalta.

Opintojen mitoitus

Valtioneuvoston asetus 794/2004 yliopistojen tutkinnoista käyttää opintojen mitoituksessa käsitettä opintopiste. Opintojaksot mitoitetaan niiden edellyttämän työmäärän mukaan. Yhden lukuvuoden opintojen suorittamiseen keskimäärin vaadittava 1600 tunnin työpanos vastaa 60 opintopistettä. Kandidaatin ja maisterin tutkintojen työmääräksi on asetuksessa mitoitettu 3 + 2 vuotta. Niin sanottua kolmatta sykliä eli soveltuvan ylemmän korkeakoulututkinnon pohjalta suoritettavia jatkotutkintoja ei sen sijaan ole asetuksessa määritelty opintopisteinä eikä tutkintojen suoritusajoja ole mitenkään rajattu.

Jatkotutkintojen työmäärän hahmottamiseksi sekä opiskelun määrätietoisuuden lisäämiseksi eri aloilla on kuitenkin nähty tärkeäksi käyttää opintopisteen käsitettä tutkintojen rakennetta ja työmäärää määriteltäessä. Tältä pohjalta tohtorintutkinnon ohjeelliseksi työmääräksi on yleisimmin arvioitu neljä vuotta (240 opintopistettä). Nelivuotiseksi on mitoitettu myös humanistisen alan tutkijakoulujen työskentely. Filosofian tohtorin tutkinnon työmäärän arviointi ja tutkintorakenteen jäsenitys tältä pohjalta ei kuitenkaan millään tavalla rajoita opiskeluun käytettävää aikaa. Koska tutkintoasetuksessa ei jatkotutkintojen opintoja mitoiteta eikä myöskään aseteta yliopistoille velvoitteita järjestää opetusta siten, että opinnot olisivat suoritettavissa tietyssä ajassa, mitoitus on lähinnä apuväline opetuksen ja opintojen jäsentämiseksi. Kyseessä ei siis ole työmäärän absoluuttinen tulkinta, vaan pyrkimys opiskeluedellytysten parantamiseen.

Jatkotutkintojen yleinen rakenne

Tohtorin tutkinnon tavoitteellinen suoritus aika 4 vuotta / 240 op
(laskennallisesti 1 v / 1600 t / 60 op)
väitöskirja 180 op
muut opinnot 60 op
(Lisensiaatin tutkinto noin 2,5 vuotta/150 op
josta lisensiaatintutkimuksen osuus osana väitöskirjatyötä 90 op)

Jatkotutkintojen opetussuunnitelma ja opinnot

voidaan jakaa kahteen toisiaan tukevaan perusosaan, jotka eivät ole jyrkkärajoitettuja.

A. Oman tutkimusalan/ pääaineen opinnot (20 op + 180 op)

Monipuolisten tutkijantaitojen ja tieteellisen vuorovaikutuksen kehittyminen edellyttää ennen muuta omaan tutkimustyöhön syventymistä. Väitöskirjatyön rinnalla perehdytään oman tieteenalan kehitykseen, perusongelmiin ja tutkimusmenetelmiin seuraavaa suunnitelmaa soveltaen.

1. Aktiivinen osallistuminen säännöllisesti järjestettävään tutkijaseminaariin koko väitöskirjatyön ajan

2. Oman tieteenalan opinnot

-perehtyminen tietenteoriaan, oman alan historiaan, tutkimusmenetelmiin, tutkimusetiikkaan, sekä alan ajankohtaiseen tutkimukseen ja tieteelliseen keskusteluun

3. Väitöskirjan laadinta ja sen puolustaminen julkisessa väitöstilaisuudessa

Väitöskirja on itsenäinen tieteellinen oppinnäyte, jonka tulee sisältää uutta tieteellistä tietoa sekä osoittaa kriittistä ajattelua, oman tieteenalan syvällistä tuntemusta, metodien hallintaa ja soveltamiskykyä.

Väitöskirjan tulee olla itsenäinen tieteellinen tutkimus, joka esitetään julkisesti tarkastettavaksi väitöstilaisuudessa. Aikaisemmin julkaistua monografiaa ei voida hyväksyä väitöskirjaksi. Väitöskirja voi olla joko yhtenäinen käsikirjoitus tai väitöskirjaksi voidaan hyväksyä myös 4-6 samaa ongelmakokonaisuutta käsittelevää tieteellistä julkaisua tai julkaistavaksi hyväksytyä käsikirjoitusta ja niistä laadittu yhteenveto, jossa esitetään tutkimuksen tavoitteet, menetelmät ja tulokset, taikka muu vastaavat tieteelliset kriteerit täyttävä työ. Ainakin osan julkaisuista on oltava referee-julkaisuja. Julkaisuihin voi kuulua myös yhteisjulkaisuja, mikäli väittelijän itsenäinen osuus on niissä osoitettavissa. Tutkimuksen tekijän on annettava kirjallinen selvitys osuudestaan yhteisjulkaisuihin samalla kun tutkimus jätetään esitarkastettavaksi. Mitä väitöskirjasta on säädetty, sovelletaan myös tässä tarkoitettujen julkaisujen ja tiivistelmä-artikkelin yhdessä muodostamaan kokonaisuuteen. (Ks. asetus 794/2004:22§.)

Väitöskirjan tarkastamisessa noudatetaan tiedekunnan määräyksiä.

B. Omaa tutkimustyötä tukevia sivuaineopintoja ja muita tieteellistä asiantuntijuutta kehittäviä opintoja (40 op)

- **oman tutkimustyön kannalta relevantteja yhden tai useamman sivuaineen opintoja**, joiden tulee muodostaa tavoitteellinen kokonaisuus; opintoihin voidaan sisällyttää myös korkeakoulupedagogiikan tai korkeakouluhallinnon opintokokonaisuus tai muita pedagogisia ja konsultatiivisia taitoja kehittäviä opintoja tai pääaineen lisäopintoja ohjaajan kanssa sovittavalla tavalla

- **yleisiä tutkijantaitoja ja asiantuntijuutta tukevia opintoja esimerkiksi seuraavilta osa-alueilta:** tieteellinen viestintä, tieteen popularisointi, yleinen tieteenteoria ja metodologia, aate- ja oppihistoria sekä tutkimusetiikka. Opintoihin voi sisältyä myös erilaisiin työtehtäviin orientoivia käytännön kursseja esimerkiksi seuraavista aiheista: projektinhallinta, liiketoiminta-osaaminen, johtaminen ja akateeminen yrittäjäyys.

Henkilökohtainen opintosuunnitelma

Dekaanin päätös jatkokoulutukseen hyväksymisestä perustuu jatkokoulutuksesta vastaavan professorin puoltamaan opiskelijan laatimaan tutkimussuunnitelmaan ja opintosuunnitelmaan, joita opintojen edetessä päivitetään. Jatkokoulutukseen hyväksyttäessä opiskelijalle määrätään vähintään yksi vähintään dosenttitasoinen ohjaaja. Opintojen alkaessa opiskelijan tulee keskustella ohjaajansa kanssa jatkotutkimuksen tavoitteista ja aikataulusta. Samalla sovitaan kirjallisesti henkilökohtaisen opintosuunnitelman toteuttamisesta ja ohjaukseen liittyvistä toimintatavoista.

Opetuksen järjestäminen

Väitöskirjatyöhön ja omaan tutkimusalaan/oppiaineeseen kuuluvista opinnoista vastaa ensisijaisesti ao. laitos, joka järjestää laitoksen yhteisiä tai oppiainekohtaisia tutkijaseminaareja sekä muuta jatkokoulutukseen liittyvää opetusta. Jatkokoulutusyhteistyötä voidaan tehdä myös eri yliopistojen ja laitosten kanssa. Kansainvälisten kontaktien vahvistamiseksi tehdään yhteistyötä myös ulkomaisten yliopistojen kanssa. Tutkijakouluissa opiskelevat hyödyntävät tutkijakoulujen opetustarjontaa.

Omaa tutkimustyötä tukevien sivuaineopintojen osalta hyödynnetään jatkotutkinnon tavoitteiden mukaisesti Tampereen yliopiston eri tiedekuntien opetussuunnitelmien mukaista opetusta. Myös muissa kotimaisissa ja ulkomaisissa yliopistoissa tarjottava opetus tulee kysymykseen edellyttäen, että opiskelija itse hankkii tarvittavan opinto-oikeuden (esim. JOO tai vaihto-opiskelija).

Tiedekunnan sekä yliopiston kaikille jatko-opiskelijoille yhteisesti järjestetyssä opetuksessa keskitytään erityisesti eri aloille soveltuvaan tieteellistä asiantuntijuutta ja yleisiä työelämätaitoja kehittävään jatkokoulutukseen.

Opintojen suoritustavat

Jatkokoulutuksesta vastaavan professorin hyväksymän henkilökohtaisen opintosuunnitelman mukaan opintosuoritukset voivat koostua esim. seuraavasti: työskentely tutkimusryhmissä tai muu tutkimusyhteistyö, esitelmät kansallisissa ja kansainvälisissä konferensseissa, osallistuminen valtakunnallisiin ja kansainvälisiin jatkokoulutustilaisuuksiin sekä monitieteisiin tutkija-seminaareihin, tieteellisten artikkelien kirjoittaminen, oman alan kirja-arvostelut, tieteellisten julkaisujen toimitustyö, aktiivinen toiminta alan tieteellisten seurojen vastuullisissa tehtävissä, omaan tutkimusalaan liittyvän yliopistotasaisen opetuksen antaminen sekä tieteenalan traditioon ja kirjallisuuteen perehtyminen ohjaajan kanssa sovittavalla tavalla.

Opetusohjelma

Kun tiedekuntaneuvosto on hyväksynyt jatkokoulutuksen opetussuunnitelman, hyväksytään sen pohjalta lukuvuosittain jatkokoulutuksen opetusohjelma, jossa otetaan huomioon seuraavat asiat.

1. Laitosten opetusohjelmiin sisältyy laitoksen yhteinen ja oppiainekohtainen opetus, jota voidaan tarjota myös tiedekunnan muille opiskelijoille.
2. Tiedekunnan kaikille jatko-opiskelijoille tarkoitettu opetus koordinoidaan laitosten ja yliopiston yhteisen jatkokoulutuksen kanssa siten, ettei päällekkäisyyttä synny.
3. Opetusohjelmissa ilmoitetaan myös opetuksen vastuuorganisaatio ja vastuuhenkilöt.
4. Tiedekunnan yhteisten opintojen suunnitteluvastuusta päätetään erikseen.
5. Tiedekunnan yhteisiin opintoihin sisällytetään myös jatko-opintoihin valmentavaa koulutusta niille opiskelijoille, jotka suunnittelevat jatkokoulutukseen hakeutumista.

Jatko-opiskelijoiden valinta

Yksi jatkokoulutuksen onnistumisen edellytyksistä on onnistunut opiskelijavalinta. Hakijan tutkimussuunnitelman ja opintosuunnitelman lisäksi valinnassa otetaan huomioon myös laitoksen ohjausresurssit sekä tutkintotavoitteet. Tutkimussuunnitelmia ja laitoksen ohjausmahdollisuuksia arvioitaessa käytetään laitoksen omia työryhmiä. Pääaineen tai siihen rinnastettavan opintokokonaisuuden osalta on erikseen nimettävä jatkokoulutuksesta vastaava professori, jos oppiaineessa on useita professoreita. Laitokset tiedottavat omille opiskelijoilleen jatkokoulutukseen hakeutumisesta ja muista jatkokoulutukseen liittyvistä asioista.

Tulevia kehittämiskohteita

Jatkokoulutustyöryhmä pitää tulevaisuuden kehittämiskohteina erityisesti jatko-opiskelijoiden valintaan ja opinto-oikeuksiin, henkilökohtaiseen opintosuunnitelmaan ja ohjaukseen liittyviä asioita, opetuksen järjestämistä ja sen koordinoimista sekä jatkokoulutuksesta tiedottamista. Myös väitöskirjan arvosteluun ja arviointiperusteisiin liittyvät asiat vaativat täsmentämistä.

TAUSTAMATERIAALI

Seuraavassa luettelo tärkeimmistä ehdotuksen taustana käytetyistä dokumenteista.

JATKOKOULUTUSTA KOSKEVAT SÄÄDÖKSET

Yliopistolaki 645/1997

18a§ (30.7.2004/715)

- Kelpoisuus opiskelijaksi

Yliopistoasetus 115/1998

- Opiskelijaksi ottaminen
- Väitöskirjan ja lisensiaatintutkimuksen arvostelu ja sitä koskeva oikaisupyyntö

Valtioneuvoston asetus yliopistojen tutkinnoista 794/2004

- Jatkokoulutuksen tavoitteet
- Tohtorin tutkinnon suorittaminen
- Lisensiaatin tutkinnon suorittaminen

Opetusministeriön asetus **yliopistojen koulutusvastuun** täsmentämisestä (annettu 14.7.2004)

Opetusministeriön asetus yliopistojen maisteriohjelmista (annettu 21.12.2006)

Tampereen yliopiston johtosääntö

Tampereen yliopiston tutkintosääntö (17.12.2004)

3§ Tutkinnot, koulutusohjelmat ja pääaineet

- Tiedekunnissa voi suorittaa jatkotutkintoja **tiedekunnassa edustettuina olevilla tieteen ja tutkimusaloilla siten kuin tiedekuntaneuvosto päättää**

9§ Opiskelijavalinta

- Tieteelliseen jatkokoulutukseen otettavalta edellytetään **soveltuvaa ylempää korkeakoulututkintoa** tai sitä vastaavaa tutkintoa jonkin muun maan korkeakoulussa. Kelpoinen jatkokoulutukseen on myös henkilö, jolla tiedekunta muutoin toteaa olevan opintoja varten riittävät tiedot ja valmiudet.
- Jatko-opiskelijoita valittaessa otetaan kelpoisuuden ohella huomioon **hakijoiden opinto- ja tutkimussuunnitelmat** kuten myös **tiedekunnan voimavarojen riittävyys** jatkokoulutukseen liittyvän opetuksen ja tarvittavan ohjauksen järjestämiseen.

12§ Opiskeluoikeus

MUUT DOKUMENTIT

Bologna Seminar on Doctoral Programmes (Nic, 7 -9 December 2006). European University Association (EUA).

Final Conclusions – Preparing Recommendations for the London Communique.

Tohtorikoulutuksen kehittäminen. Opetusministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2006:3.<http://www.minedu.fi/julkaisut>.

Tohtorikoulutus Tampereen yliopistossa. Suuntaviivoja ja suosituksia. Rehtorin asettaman työryhmän muistio 8.6.2006. <http://www.uta.fi/otuke/materiaalit/Bologna>.

Toimenpideohjelma tutkijakoulutuksen ja tutkijanuran kehittämiseksi vuosille 2007 – 2011. Opetusministeriön julkaisuja 2007:7. <http://www.minedu.fi/julkaisut>.

Tutkijanuratyöryhmän loppuraportti. Opetusministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2006:13. <http://www.minedu.fi/julkaisut>.

OPETUSSUUNNITELMAT

Tampereen yliopiston eri tiedekuntien jatkokoulutuksen opetussuunnitelmat ja muiden yliopistojen humanistisen alan jatkokoulutuksen opetussuunnitelmat, jotka on julkaistu kunkin yliopiston www- kotisivuilla.